

Újkor

a Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség

Hírlevele 2025. végén

Újkor - első hallásra történelmi időszakként értjük ezt a szót. Ha külön írjuk - Új kor -, akkor már egészen más gondolataink támadnak. Arra gondolunk, hogy elmúltak a régi dolgok, amik talán terhesek, nehezek is voltak, s valahol ott bujkál a reménység, valami újnak, jónak a várása.

Várjuk a jót minden időben. Amit ugyanis magunk mögött hagyunk, abban mindig akadnak dolgok, amik alakulhattak volna jobban is. Sőt akár éppen most is van bőven olyan dolog a világban körülöttünk, amit lehetne jobban csinálni. És vannak olyan dolgaink is, amikhez nekünk magunknak nincs elegendő erőnk, vagy lehetőségünk, hogy megjobbítsuk!

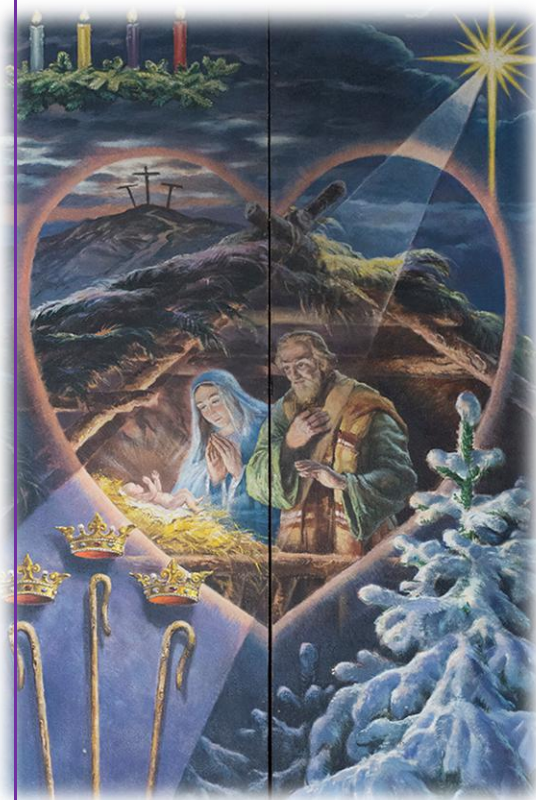
De várjuk a jót, mert minden időben érezzük magunk körül Mennyei Atyánk jó indulatát, szeretetét.

Ádvent 1. vasárnapján a jól ismert zakariási ígét kaptuk: **Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas.** - Zak 9, 9.

A király érkezése valóban valami egészen új: az Ő jelenléte nem csupán azt jelenti, hogy valami felfoghatatlan hatalmasság lép be az otthonunkba, hanem azt is, hogy az Ő jelenléte garanciát jelent! Ahol Ő megszáll, ott a dolgok megváltoznak, a szívek megváltoznak, az emberi akaratok és készségek is megváltoznak. Új lesz minden!

Ezzel az őszinteséggel állhatunk meg 2025. év vége felé: Várjuk azt a jót, azt az újat, azt a garanciát, azt a mindent megváltoztató „Isten-i” szeretetet, amely annyiszor betoppant már hozzánk, s amire - érezzük - nagy szükségünk van ebben az ünnepi időszakban is, amelyben most járunk.

Talán jobban is érezzük ennek szükségét, mint máskor, mert a bizonytalanság sokféle viharszele megkörményékez. Ezért az ádventi ígért valóban békességet jelent: Jön a mi Királyunk! A közelünkben van! Ő igaz és diadalmas! Kezébe tesszük, amink van, ami a szívünkben ma megszületik.

Az első karácsony nyomot hagy

Az üzletben sötét volt. Így mondanánk, de valójában inkább félhomályt kell értenünk alatta, mert az utcai lámpa mindenáron be akart leskelni a leeresztett redőny résein. Ez sajnos nem nagyon sikerült, mert széles este volt és vékony kandelláber testét ide-oda rángatták a bele-belekapó fuvallatok. Az utcai lámpa nagy busa fejét ingatva mérgelődött:

- Hagyjatok már békén egy percre! Csak egy percre hadd pillantsak be oda! - és megpróbált közelebb hajolni, s már majdnem felkiáltott örömeiben, ahogy egy pillanatra mintha értelmezhető formára esett volna a fénye, de egy sustorgó szélroham máris odébblokta.
- Ez nem lehet igaz! - vicsorogta dühében - Pedig, biztosan van ott bent valami, hallottam az előbb, hogy szöszmötöl! Hát senki nem hallotta? Senkit nem érdekel?
Úgy tűnik azonban, hogy vagy senki mást nem érdekelt, vagy a nagy szélben senki más nem hallotta.

A motoszkalás először egészen halk volt, a félálomban bóbiskoló pók a sarokban is csak akkor eszmélt rá, amikor a kinyíló ablakon beröppenő légvonat meglengette a hálóját. Az ablak kinyílt, először résnyire. Rozsdás zsanérja megnyikordult, s a szokatlan zaj a kinti szél tompa zúgása mellett éles kiáltásként hasított a benti poros csendbe. A kávédaráló felkapta a fejét. - Mi volt ez? - Nem felelt senki, ezért megpróbált kikémlelni a bádögöggre mögül, aki szerinte direkt úgy terpeszkedett, hogy eltakarja előle a kilátást. - Mi volt ez, nem látom! - és már azon volt, hogy meglehetősen illetlen szavakkal illeti az arcátlan bádögöggrét, amikor újra megnyikkant az ablak zsanérja. - Bocsánat! Nem tehetek róla, itt engem lökdösnek. - Egy árnyék mozdult az ablakkeret alsó élénél, odanyújtózkodott az ablaktábla sarkához, s amikor elérte, a tábla újra megmozdult, s lassú kúszással egyre jobban kitárult. Valami furcsa, surrogó, halkan ropogó zajnak engedett utat, mint, amikor smirglit dörzsölnek össze. A pók lélegzetviasszafojtva kapaszkodott hálójába, az ablak sarkában pedig lassan megjelent egy kócos hajkorona, majd két, sötétben is csillogó szempár. Az utcai lámpát ebben a pillanatban végre olyan helyzetbe mozdította szél, hogy egy vékony fénypásmával egy szempillantás erejéig bekukucskálhatott az üzletbe.

- Na, ott! Jaj, nem láttam semmit! - panaszkodott azonnal csalódottan - Csak egy pillanat volt ... - és bosszúsan tanakodott magában, mi lehet az a vékony hang, ami annyira birizgálja az érzékeit. A kisablakban ekkorra már egy vigyorgó gyerekfej tolakszik befelé, s némi nyögésektől kísérve megérkezik egy toldott, szakadozott kabát, ami a derekánál madzaggal van körbekötve, majd két lábszár beborítva egy kikutathatatlan színű rongyos nadrággal, s végül két ósdi bakancs. Az ablak alatt egy hokedli van, a gyerek ügyesen arra huppan le.

- Bent vagyok. - suttogja az ablak felé, amiből világosan látszik, hogy valaki még van odakint, de közben szeme már a benti homályt kémleli. - Gyere, nincs itt senki. - lekucorodva lelép a hokedliről és egy lépést tesz az ablaktól. De csak egyetlen lépésig jutott, mert mindjárt fel is rúgott valami csörömpölő fém vacakot és ettől riadtan húzta be a nyakát és vált mozdulatlanná.

- Mondom, hogy van ott valami! - dühöng az utcai lámpa - Hát nem hallja senki? - de úgy tűnik ezt sem hallja senki, s a gyermek ijedt dermedtsége a másodpercek előrehaladtával lassan oldódik. A csörömpölés sikoltva gurul el a fal mellett, becsörtet az egérlyukon az ajtó sarkánál, verődik még ide oda, majd elhal, bár foszlányai

még mintha ott úszkálnának a levegőben ... De aztán nem mozdul semmi.

- Jöhetsz! - súgta a gyerek, levetkezve a félelem dermedtségét és lépett még egyet a helyiség belseje felé. Majd kotorászni kezdett a kabát feneketlennek tűnő zsebeiben és némi matatás után egy néhány centis piszkos gyertyacsonkot, meg egy összegyűrt gyufásdobozt vett elő. Először szájához emelve meglehelte reszkető kezét, majd ügyetlen, a hidegtől darabos mozdulatokkal kipiszkált egy szálat a gyufásdobozból. Mielőtt meggyújtotta volna sóhajtott - az utolsó szál volt a dobozban. A gyufa elsöre még csak nem is szikrázott, viszont a fej feléről levált a foszfor.

- Jaj, - suttogta - elázott.

- Na mi van? - kérdezte egy hang a háta mögött. Az ablakon ott lógott egy másik, maszatos gyerek.

- Ne kiabálj! A gyufa vizes lett, nem tudom meggyújtani.

- Nem kiabálok. - mondta a másik sértődötten és ledobbant a hokedlire. - Nincs másik gyufa?

- Tudod, hogy nincs. Megpróbálom még egyszer. - Egy pillanatig várt, a gyufát odanyomta a doboz oldalához, a lélegzetét visszatartotta és meghúzta a gyufaszálat. Sístergő fény villant, s édeskés füstszag rebtent szét.

- Sikerült! - nevetett fel a gyerek, markával védve az éledező, gyenge lángot és gyorsan a gyertyacsonkhoz érintette. A láng előbb összehúzta magát, majd körbevette a kormos kanócot, és a gyertya lángra kapott. A fény szétszaladt körülöttük, felfedve a közeli tárgyak körvonalait. Aranyló színt kaptak a székek, a pult, a polcok, amik mellett álltak. A kisablak csorba üvege vidáman emelte fel tekintetét, mint aki most ébredt és csillogó szemmel nevetett rá a pókhálóra. S egyszerre, mintha megmelegedett volna a világ, az apró láng kidüllesztette mellét, megnyúlt, s kormoló lobogással életet lehelt a fagyos levegőbe, megvilágítva a két ágrólszakadt fiú leheletét.

- Mondtam, hogy üres. - mondta Ferkó. Ezt még nem mondtuk, de a két gyermek két testvér, Keserű Ferkó és Péterke, akik tegnap óta tervezik a nagy vállalkozást, amikor a szerdai nagy hóviharban iskolából menet menedéket kerestek, s beálltak az üzlet ajtaja alá. Balázs bácsi, az üzlet tulajdonosa, aki özvegy volt és ennél fogva mindenkivel mogorva, azonmód el is zavarta őket. A jeges szél elől az egyik sikátorba befutva egy félig nyitott hátsó ablakra leltek, ami egyszerre nagyon hívogató lett.

- Ez Balázs bácsi boltjának ablaka. Nézd, nyitva van. Oda be lehetne menni. - Nézett Ferkó az öccsére, várva a megerősítést annak felcsillanó szemében.

És most a gyertyacsonk villódzó, gyenge fényében diadalmasan néznek körül. Lassan elindulnak, végig a polcok mellett.

- Nézd! - suttogta áhítattal Péterke. A polcokon csodákat világított meg a gyertya halványan dülöngélő fénye. Ahogy mentek körbe, sorban bukkantak elő süvegcsukrok, csengettyűk, katonás rendbe állított papírzacskók, előttük a cirkalmas felirat: Mazsola. Az egyik felső polc roskadásig rakva ezüstpapírba csomagolt édességekkel, csak úgy szikráztak a gyertya derengésében. Majd egy alacsonyabb pultra esett a fény, ahol színesre zománcozott bádögbögrék pihentek, mögöttük egy sárgaréz kávédaráló, ami meleg kávéillatott felhőzött maga köré. Az alsó polcon, a morzsák között pedig egy otthagyt, negyed kakaós kalács.

- Nézd! - sóhajtott megint Péterke a bátyja háta mögött, ámuló tekintettel állva egy nyitott vitrinnél és piszkos körme hegyével megérintett egy színes ólomkatonát.

- Látom - mondja Ferkó, és az ő tekintete is gyönyörködve issza a sárga láng által felfedett titkokat.

- Síp-cukor is van, meg kakasnyalóka is! - és önkéntlenül nyel egyet Péterke - Minden van, Ferkó!

- Ugye, mondtam! - néz rá diadalmasan a bátyja. - Itt minden van.

A vaskályhához értek, önkéntelenül is megtapogatták.

- Hideg! - mondta Péterke.

- Persze, hogy hideg. Mondtam, hogy nem nyit ki és ilyenkor itt van minden hagyva. Körülnézett, kicsit távol tartva magától a kis gyertyacsonkot, s megsimogatta a polcokat a remegő, sárga fénnel.

- Na, szedjük, amiért gyöttünk, öcsi! - és a kávédarálós pult felé mozdult.

A csendőrök az ablaknál várták a fiúkat. Ahogy kicsusszantak az ablakon, nyakon csípték őket. A két rajtakapott gyerek mint riadt verebek vergődtek az erős markokban. Ferkó kezében zsákocska - láthatóan nem üresen. A csendőrök mellett Balázs bácsi áll, remeg a dűhtől.

- Mit képzeltetek, bűdös kölkek? - s fenyegetően rázta az öklében lévő husángot a fiúk szeme előtt.

- Majd sorjában elmondják! - dörögte az egyik csendőr, Balázs bácsit kissé hátrébb tolva.

- Mit csináltok itt, ebadták? - és megrázták a fiúkat, hogy a foguk összekoccant.

- Mi csak ... - próbálkozott Ferkó és öccsére nézett, akinek némán potyogtak a könnyei és remegett a félelemtől, és mitagadás, a hidegtől.

- Mi csak mi? Halljam, tolvajok! - De a fiúk már nem mondtak semmit. Nyüszögve sírt mind a kettő, s várták behúzott nyakkal az igazságszolgáltatást.

- Ide a zsákot! - mozdult most a másik csendőr - Mindjárt kiderül az igazság... - és azon nyomban kitépte Ferkó kezéből a szurtos iszákot. Körbetapogatja és kezdi bontogatni.

- No, van itten valami, csibészek! - A zsákocska alaposan be volt kötve, a csendőr kesztyűs keze nehezen találta a feslett madzagot, végül dühében kétmarokra fogja, kettérántja. Poros szisszenés hallatszik, ahogy szakadást tép az oldalán. Valami kerek dolog fordul ki, s koppanva esik a földre.

- Ez mi? - néz oda a csendőr meghökölve, majd lehajol és felveszi. Bámul meredten a halvány fényben a kezében lévő kemény, száraz, negyed kakaós kalácsra. Majd a zsákra pillant, ami most már üresen fityeg a kezében.

- Mi ez? - és most rekedt a hangja. Odafordul a hűledező Balázs bácsihoz, aki most nem rázza a husángot, csak néz maga is döbbenet. A csendőr hirtelen mozdulattal a fiúk zsebe felé kutat, de csak lyukakat talál bennük, semmi mást. Üresek. Majd kikapja a lámpást a társa kezéből, s azt maga elé tartva fellép a ládára, bedugja fejét a kisablakon, körülpillant majd kisvártatva tanácstalanul toppan le, vissza a havas kövezetre. Kezében még mindig ott a száraz kalácsdarab.

- Mi ez, fiúk? Ezt, ... ezt hoztátok? Hol a többi?

Ferkó hüppög egy darabot, majd könnymaszatos arcát fel sem emelve válaszol:

- Ez kellett. Nem volt más ...

- De hát ez egy száraz kalács, te gyerek! - a szemük elé tartja - Semmire nem jó. Minek ez nektek?

- Anyácskának, meg öcsikének. - nézi a kalácsot Ferkó - megígértük ... - és felpillant a csendőr szemébe.

- Nem evett még ilyet ... és megígértük Karácsonyra. - szipogta Péterke, s hogy a csendőr kérdőn bámul az arcába, folytatja:

- Láttuk az ajtóból tegnapelőtt, és tudtuk, hogy ma nem lesz nyitva. És az ablak nem volt becsukva ...

A csendőrök csak állnak, nagyot hallgatnak, egyikül Balázs bácsira pillant, az elgondolkodva forgatja kezében a leeresztett husángot és láthatólag kerüli a csendőrök tekintetét. A kezek szorítása meglazul, lassan elengedik a fiúk kabátját, még meg is igazítják rajtuk egy suta mozdulattal. A száraz negyed kalács csendben visszakerül a zsákocskába, s a zsákocska a fiúk kezébe.

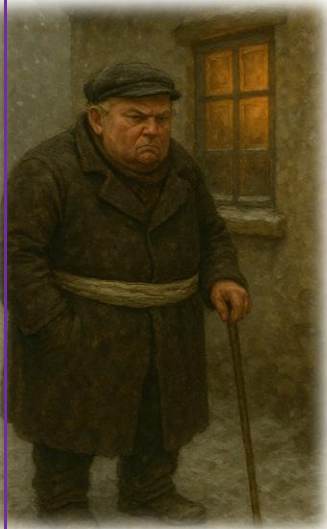
- Menjetek haza, fiúk! - mondják végül - Hideg van! Maga meg zárja be az ablakot! - Az utolsó mondatot szemrehányó keménységgel nyomták meg Balázs bácsi felé, majd szalutálva sarkon fordultak és elléptek. Ahogy távolodnak, nem szólnak egymáshoz, csak köhöggetnek, torkukat köszörülik, s lassan elnyeli őket a homály..

Hárman maradtak. A fiúk egymásra néznek, majd Balázs bácsira, aki a cipője orrát bámulja. Tanácstalanul szipog a két gyerek, hogy most mitévők is legyenek. A csendőrök azt mondták, mehetnek. Ferkó tehát a keze fejével megtörli csepegő orrát, majd a mozdulat folytatásaként lassan megfogva öccse kabátujját tétován elindul. Lassan lépnek, bár legszívesebben futnának, ahogy a lábuk bírja! Nem bánnak semmit, csak el innen, mielőtt még Balázs bácsi rájuk reccsen.

- Fiúk! - nem reccsenő kiáltás volt, csak egyszerű, csendes emberi hang.

- Várjatok, fiúk! - megköszöri a torkát, s aztán bátrabban beszélt. - Gyertek velem! - a fiúk megálltak és megfordultak, de nem mozdultak.

- Gyertek már, no, nem harapom le a fejeteket. Merre laktok?

A viskó előtt zörögve állt meg a kiskocsi. Balázs bácsi felnézett, hátratolta a kucsmáját. Bundakesztyűs kezével megtörölte bajuszát, amin vastag fehér dísz növesztett a fagy, amitől az kétszer akkora látszott. Valamit morgott, de érteni nem lehetett. Nézte egy darabig az ócska házikót. Az aprócska ablakon mintha valami halvány fény derengett volna. A kéményre pillantott, és hogy füstöt nem látott, megint morgott valamit az orra alatt és a fejét csóválta.

- Na, - érintette meg Ferkó vállát - menjünk, mert itt már várnak minket. A fiúkon vastag kabát volt a régi szakadozott ócskaságok helyett, kezükön kesztyű, bakancsaik szárán habosan buggyant ki a puha, új kapcaruha. Nagy volt rájuk minden, de meleg volt, s a téli csendes havazás régi barátként szaladta körül őket az ideúton.

A hóban botorkálva az ajtóhoz mentek. A puha, fehér paplanon megcsendesedve gurult a megpakolt kiskocsi, mintha tudná, hogy ide csendesen illik érkezni. Balázs bácsi a fakilincsre tette a kezét és benyitott.

- Áldott, békés Karácsonyt adjon az Úristen! - belépett a félhomályba, ahol meglibbent az egy szál gyertya lángja. Az asztalnál egy sovány asszonyka

álldigált, s rémülettől elkerekedő szemmel nézett a belépőre, aki mögött most bukkant fel két nevető gyerekarc. Balázs bácsi az összetákolt asztalhoz lépett a szoba közepén, a kezében lévő lámpást az asztalra tette. A fény egyszerre szétugrott az asztal mellől, vidáman körbeszaladt, megsimogatott és barátként üdvözölt mindent, ami útjába került. Nem sok minden volt, két rozszant ág, egy rozsdás masina, amit új korában állítólag sparheltnek tituláltak, s egy roskatag szekrény, a minnek az egyik ajtaja lógott.

- Elkísértem a fiúkat, mert nagyon hideg van odakint. - porolgatta a havat kabátjáról Balázs bácsi, majd zavarában köhintett egyet, megtörölte olvadó bajuszát, és a kihűlt tűzhelyre pillantva egyszerre parancsolgatni kezdett:

- Először a fát hozzátok be, a két nagyobb zsák a kocsi végében, aztán a kisebb holmik jöhetnek. Csináljunk meleget! Karácsony van! Fagyban nem fogadhatjuk a kis Jézust!

Huncut mosolyra a szemében nézett most a fiúk anyjára, aztán fordult maga is az ajtó felé, mert hirtelen sok dolga lett.

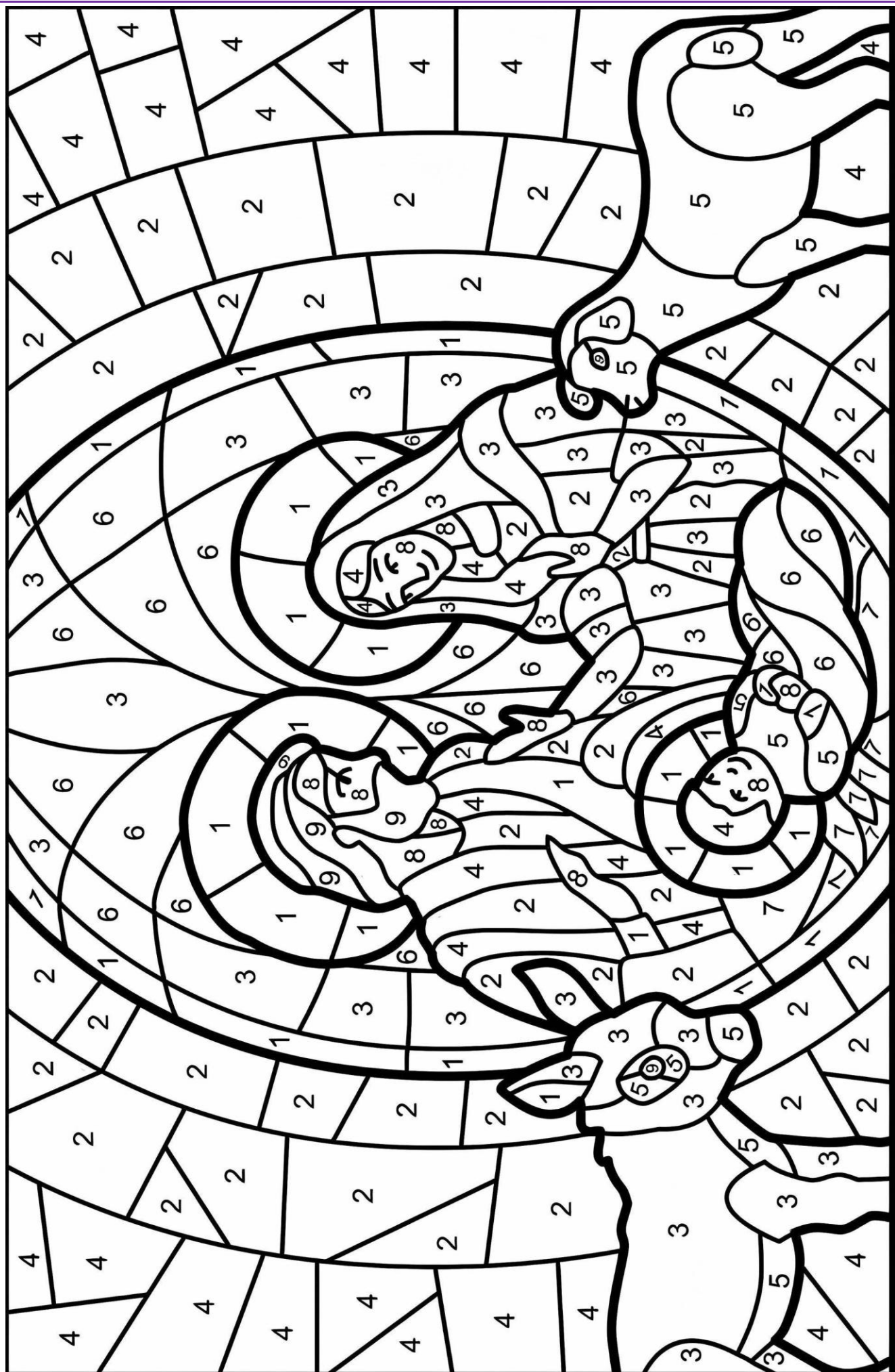
A kémény száján habosan omlott a bársonyos füst, a viskó apró ablakszeme meleg fényével kikacsintott az utcára, s miközben gyönyörködött a hóesésben, odaköszönt a szomszéd házaknak.

- Látlak titeket! Itt vagyok én is! - S ha valaki benézett volna azon az ablakon, szerényen megterített asztalt látott volna. Egy háromlábú széken Balázs bácsi gesztikulálva mesél, két kócos fiúcska nevetve hallgatja, édesanyjuk a legkisebbel az ölében örömkönyeit törölgeti. Az asztalon a teríték néhány lepattogzott bádog tányérból és vadonatúj zománcos bögrékből állt, az asztal sarkán megviselt kötésű apró Biblia, középen kenyér,

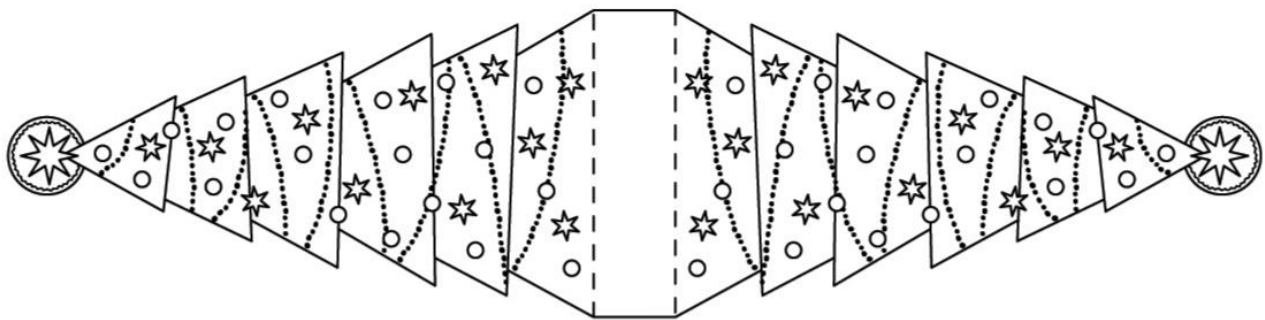
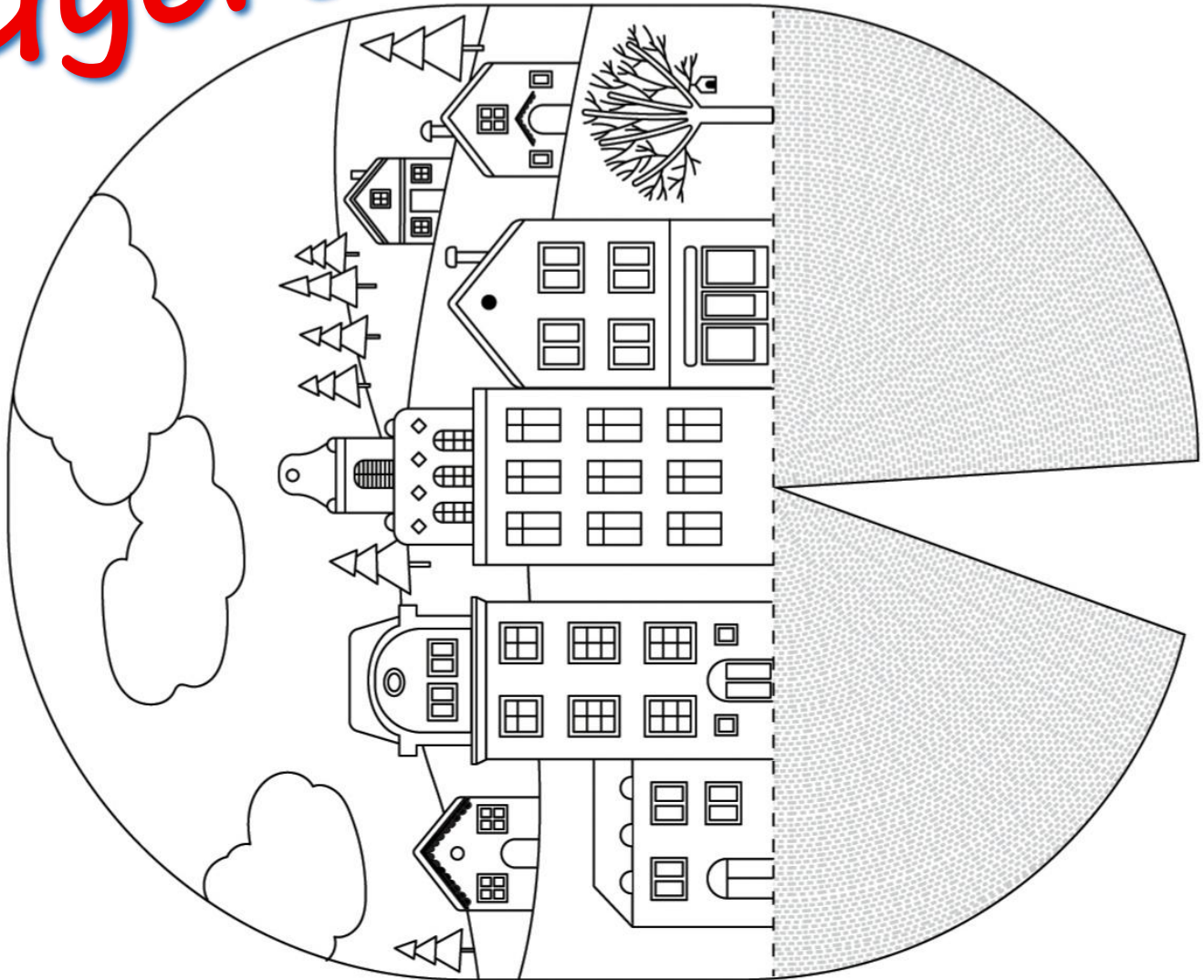
szalonna, sajt, egy köteg répa, egy üveg borocska, egy bontott papírzacskóban mazsola. A fiúk előtt sípcukorka és kakasos nyalóka. Az asztal felett, a mennyezetről egy szögbe akasztott olajlámpás ontja a világosságot, megvilágítva a masinát, amelynek lapján ütött kopott lábosban leves fő. A sarokban pedig egy lyukas ibrikben apró karácsonyfa áll, ami büszkén nyújtogatja egyik karját a fény felé, hogy megmutassa legféltettebb kincsét, amit Péterke akasztott oda: egy színes ólomkatonát.

A szél odakünn hótakarót von a kis viskóra, párnákat rak az ablakok alá, majd magasba roppen hogy hírért vigye: az az első karácsony nem múlt el nyomtalanul!

Gyerekekoldal

- Nyomtasd ki a képet!
- Színezd ki az ábrákat!
- Vágd körbe mindkét formát, és hajtsd meg a szaggatott vonalak mentén!
- A háttérkép alapját egy ragasztószalaggal rögzítsd a hátoldalon!
- A karácsonyfát a csillagnál ragaszd össze folyékony ragasztóval!
- Fehér zselés tollal vagy temperával hóesést is varázsolhatsz a kiszínezett tájra.

NÁLUNK A KARÁCSONY

Presbitereket és konfirmandusokat kértünk, hogy
meséljenek karácsonyi megéléseikről,
összák meg gondolataikat.

„Karácsony – Budai Lászlóné, presbiter

Szívet, lelket melengető szó! Némely időkben kutatók boncolgatták, mit is jelent valójában. A kezdetekben karátsonynak íródott. Játshatunk a szóval: A karát az arany, a gyémánt, a drágakövek mértékegysége. Jelzi, hogy ez legfényesebb ünnepünk. Később karácsonyként íródott. Ebben az új arculatban felfedezhető az „ács” szórész, amely Jézus nevelőapjának a foglalkozása. Harmincéves koráig Jézusé is. Végül a csonty valami hiányt,

csontyaságot hordoz. Hát mi volt ez a hiány? Nem volt szállás, bár ügyesen megoldódott. „Jászolban fekszik, barmok közt nyugszik Szent Fiad” – énekeltük gyermekként lelkesen. Tisztelet a kitalálójának, de ennek csak a fele igaz. Dehogyan feküdt barmok között! Isten az Ő hön szeretett egyszülött Fiát nem helyezte istállóba. A közelebből érkező rokonok elfoglalták a helyeket, nem volt szabad ágy. A fogadó is zsúfolt. A Megváltó ennek ellenére is a világra az Isten által rendelt időben jött. Ezért a háziak bölcső híján „kölcsonkénték” meghatározatlan rövid időre jószágaiktól a jászlat.

De mi hiányozhat mégis? A csillag a hosszú út után megpihenve ott szórt fényét a hely fölött. Az angyal is eljött látogatóba, és kedves bátorítása eredményeként a pásztorok is dicsérték a Jövevényt, félelmüket legyőzve.

A bölcsök is odataláltak, pogány létükre, ajándékaikkal. Tehát az égiek, a földiek képviselve voltak. Ugyan a választott népet miért nem hozta izgalomba a megtörtént esemény? Jól ismerték az Írásokat, Mikeást fejből idézték, pontosan tudták az esemény helyét, idejét. Ennek ellenére elmentek dolgozni, kereskedni. A mostani ünnepekből hiányzik-e valami? A választ Pál apostol adja: „Önmagatokat tegyétek próbára, hogy igazán hisztek-e! Önmagatokat vizsgáljátok meg! Vagy nem ismeritek fel magatokban, hogy Jézus Krisztus bennetek van?” (2Kor 13,5)

Karácsonyi áldás.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, köszönjük irgalmadat. Áldottak vagyunk, amiért egyszülött Fiadat értünk elküldted ma a Földre. Templomodban kitárjuk szívünket, imádkozunk a Te országodért. Hálát adunk, mert kegyelmed által békességben és szeretetben ünnepehetjük a Szent Karácsonyt. Ámen!

„2025 december Karácsony” - Dabasi Ottó, presbiter

„Gyerekkoromban édesanyámmal szerény körülmények között éltünk. A karácsonyt mindig nagyon vártam mert, akkor egy két napig mindent elfelejthettem, szeretetben ajándékokban és finomságokban, örömeiben, gazdagon teltek az ünnepek. A fenyőfa égők megvilágították a plafont, különböző színes formákat és alakokat vetítve rá, és ilyenkor mindig örömmel gondoltam az égiekre, mennyire szeretnek. Elhatároztam, ha egyszer családom lesz én is mindent megfogok azért tenni, hogy a gyerekeim megismerjék a feltétel nélküli szeretet. Minden évben karácsony közeledtével kértem a gyermekeimet, hogy írják meg kívánság listájukat a Jézuskának. Ők nagy izgalommal készítették el a listát, újságokból képeket vágtak ki, ötleteket fogalmaztak meg. Történt egyszer, hogy a levelek elkészültek, a borítékra szokás szerint ráírtuk az otthonunk címét, hogy a Jézuska tudja hol teljesítheti a kívánságokat. Feladtuk a Jézuskának a levelet. 2005-ben építkeztünk és az új otthonunk decemberre már majd nem kész volt. Párommal közösen arra az ötletre jutottunk mi lenne, ha az új helyen ünnepelnénk meg a karácsonyt. Mondtuk a gyerekeknek, hogy most nem itthon fogjuk megünnepelni a karácsonyt, hanem a leendő új otthonunkban. Nagyon örültek az ötletnek. Egy-két nap múlva arra lettem figyelmes, hogy a kislányom nagyon szomorú, és izgatott. Megkérdeztem tőle mi a baj, Ő először nem nagyon akarta elmondani, de később oda jött hozzám és szomorúan mondta, hogy Ő idén nem fog ajándékot kapni a Jézuskától. Kérdeztem Tőle miért? Elmondta, hogy elküldtük a levelet,

de a borítékon szereplő címen nem leszünk karácsonykor, mert a leendő új otthonunkban leszünk, aminek teljesen más a címe, így nem fog minket a Jézuska megtalálni, ezért nem fogja tudni oda adni az ajándékokat. Kis gondolkodás után mondtam neki: írjunk új levelet az új címmel és ismét elküldtük a Jézuskának, kislányom kicsit megnyugodott, de azért nagyon izgult, hogy időben ér-e oda a levél. Mikor eljött a szenteste, testvérével bontogatták az ajándékokat, és mikor felfedezték, hogy sorban teljesülnek a kívánságaik, volt nagy örömkialtás, csillogott a szemük a boldogságtól.

Kell, hogy legyen minden évben néhány nap, amikor elhisszük, a csodák valóban léteznek. Létezik megbocsátás, elengedés és elfogadás, és csak a hála, az ölelés és a szeretet marad. Ez a lélek igénye. Nem túlzás azt állítani, hogy aki a karácsonyt szereti, az az életet, a reményt, a hitet és a csodákat szereti, és kinyitja feléjük a szívét. Áldott karácsonyt kívánok a gyülekezet minden tagjának!”

„Karácsony maszkban” - Südy György, felügyelő

„Az egyik legemlékezetesebb, egyben legnagyobb dilemmával járó karácsonyom Covid alatt történt.

Mivel a Covid alatt a vállalatok képzési igényei gyakorlatilag a nullára estek, ezért hogy a cégemet fenntartsam, járványügyi kellékkel, maszkokkal kereskedtünk. Ez egy totál új terület volt nekünk, de csodával határos módon Isten ezt is megáldotta.

Közeledett az év vége, és mivel a vállalatok többsége ilyenkor kapcsol, hogy van még elkölthető büdzséje, a munka mennyisége kiemelkedően magas volt. Még advent időszakában is szállítottam ki ügyfeleimhez a maszkokat, nemigen tudtam lelkileg felkészülni.

Eljött a szenteste, végre a családi karácsonyozás előtti pillanatban voltunk, amikor hívott az egyik nagy logisztikai szolgáltató ügyfelem beszerzője, hogy a kamionjaik a két ünnep között sem állhatnak le – annak érdekében, hogy a lakosság a karantén alatt is élelemhez jusson –, ezért sürgősen maszkra van szüksége. Szenteste! Nehéz döntés volt, hogy mit tegyek. Egyrészt várt a család az ünneplésre, és hívó emberként már inkább az elcsendesedésre vártam, másrészt anyagilag nehéz időszakban voltunk, és vállalkozóként el kell tartanom a családom, ráadásul kritikus fontosságú megrendelést kaptam.

Mi lett a vége? Gyorsan letárgyaltam és leszerveztem a fuvart, majd kikapcsoltam a gépem, és asztalhoz ültünk.

De nem is ez a lényeg... elgondolkodtam azon, hogy milyen karácsonya lehetett annak a beszerzőnek, akinek szenteste is dolgoznia kellett. Vajon egyedülálló volt, esetleg munkamániás – vagy rá is család várt valahol? És bevallom, csak most, e sorok írása közben gondolkodtam el azon, hogy vajon milyen karácsonya lehetett annak a sok száz kamionsofőrnek, akik szenteste és karácsony alatt is végig dolgoztak, hogy nekünk étel kerülhessen a fa alá.

Hálás lehetek azért, hogy van Megváltóm és van családom, akivel békében ünnepelhetek idén is.”

Horváth Pálincás Anikó, presbiter

"A mi karácsonyainkat a 'sűrű' szó foglalná össze a legjobban :) Már az ádvent elején születésnap ünnepségekkel indítjuk a forgatagot. Ádvent teljes idejében pedig igyekszünk fényfüzerekkel és kézműveskedéssel hangolódni az ünnepekre. Az ünnepi vásárlást és hajtást sajnos mi sem ússzuk meg. Szent este előtt a Kis Jézus születésének történetét olvassuk újra. Kislányunk érkezése óta a karácsonyfa díszítése igazi meghitt közös családi programmá vált. A Szenteste napját általában a templomi karácsonyozással kezdjük az estét pedig nagyobb családi körben közös vacsorával, ajándékozással és énekléssel töltjük. Mindezek felett nem csak családjainkkal, de barátainkkal is szoktunk közösen karácsonyozni. Az új évre pedig színes papírdíszekkel és bizalommal fordulunk."

„KARÁCSONY ÜNNEPLÉSE” - Janecskóné Surányi Hajnalka, gondnok

„Gyermekkoromban minden szenteste délutánján elmentünk Apuval sétálni. Csak sötétedés után lehetett hazamenni. Nekem az angyalka hozta a karácsonyfát és az ajándékokat. Mikor hazaértünk, és levettük a kabátot, csizmát (hócipőt), még nem lehetett bemenni a szobába, csak akkor, amikor megszólalt a csengő. Mindig kicsi (1-1,5 m-es) karácsonyfánk volt. Először énekeltek néhány karácsonyi éneket, aztán Anyu felolvasta Jézus születésének történetét a Bibliából (Lk 2,1-21). Utána elmondtuk a Miatyánkot és megint énekeltek. Anyu többet is szeretett volna énekelni, de én már szerettem volna megnézni az ajándékokat. A Deák téren este 6-kor volt a szentesti istentisztelet, arra elmentünk. Amikor már tudtam olvasni, én olvastam fel a Bibliából. És amikor már tudtam, hogy Anyu az angyal, akkortól már én díszítettem a karácsonyfát. Családunk ünnepi „liturgiája” azóta is így van. Templom, éneklés, igeolvasás és imádság nélkül ma sincs karácsony. Csak mióta nincsen itthon gyerek, néha elmarad a csengetés. Pedig még mindig megvan az a széphanagú csengettyű.”

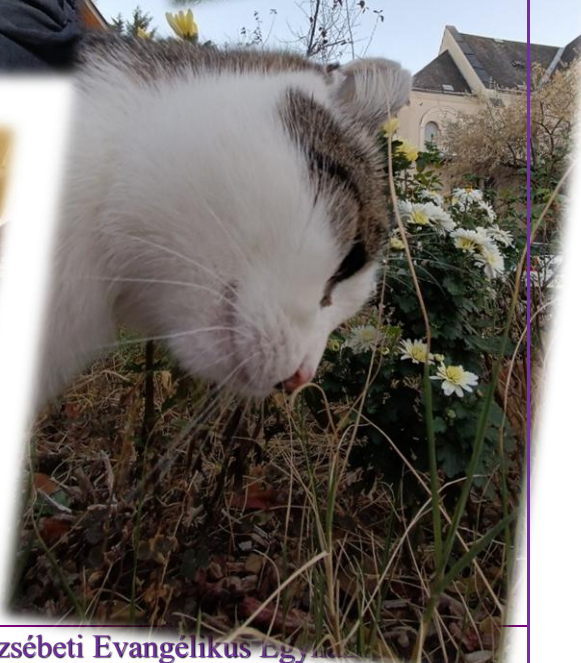

Hogyan készülök a karácsonyra? – Németh Miléna, konfirmandus

„Karácsony előtt nálunk mindig nagyon jó a hangulat. Már advent elején készítünk egy szép adventi koszorút, amit a családdal együtt díszítünk, és mindig izgatottan várom, hogy vasárnaponként meggyújtsuk rajta a gyertyákat. Adventi kalendáriumot is szoktunk venni, és minden nap alig várom, hogy kinyithassam a következő kis ablakot.

A készülődésben az a legjobb, hogy sok időt töltünk együtt a családdal. Sokszor közösen sütünk süteményt vagy mézeskalácsot, gyakran elmegyünk korcsolyázni, vagy egy karácsonyi vásárba és közben nevetünk, beszélgetünk. Ilyenkor érzem igazán, hogy közeledik a karácsony. Az adventi készülődést nagyon szépnek találom.”

Fotók a templom körül 2025.

Rendszeres alkalmaink voltak:

- Minden kedden 17:30-tól családi ifjúsági óra
- Minden csütörtökön, szeptembertől minden pénteken FBÓ (felnőtt bibliaóra)
- Minden pénteken konfirmandus óra és ifjúsági óra
- Tavasszal felnőtt konfirmációs alkalmak
- Minden hónap első vasárnapján úrvacsora
- Minden hónap második vasárnapján könnyűzenés családi istentisztelet
- Gyülekezeti gyerekóra vasárnaponként
- Iskolai hitoktatás délelőttönként
- Minden hónap második hétfőjén presbiteri gyűlés
- Kéthavonta szolgálat a Virág Benedek idősek otthonában
- Első félévben kórus alkalmak szerdánként
- Minden hónap második szerdáján lelkészértekezlet

Évközi alkalmak voltak:

- Ökumenikus imahét nálunk: január 20-24. A szerdai estén szeretetvendégség
- Harmati Béla püspök temetése Deák téren
- Önkormányzati pályázat elszámolása január 30-ig
- Felügyelői találkozó Cinkotán február 15-n
- Házaspáros nap március 2-n
- Böjti Sorozat március 13-április 10-ig csütörtökönként
- Presbitériumi nap Fóton március 22-n (vagy 29., vagy ápr. 5)
- Közgyűlés április 6-n
- Konfirmandus tábor április 11-16 - Bag
- Passióolvasás virágvasárnap és nagypénteken
- Konfirmációi vizsga május 16. Konfirmáció ünnepe: május 25.
- EPOT (országos presbiter találkozót) május 31. Hungexpo
- Konfirmációi hálaadó, megemlékező istentisztelet
- Megyei családi és missziói nap Kispesten június 9-n
- Tanévzáró könnyűzenés családi istentisztelet június 22.
- Napközis tábor június 31-július 4.
- Családos ifi nap Margitszigeten - augusztus 16.
- Önkormányzati megemlékezés augusztus 20 - Klapka téri templom
- Munkaévkezdő lelkészkonferencia - augusztus 27-29.
- Tanévnyitó Istentisztelet és Hangosnap - szeptember 14.
- Bp. Városvédő Egyesület látogatása a templomban, tárlatvezetés - szeptember 17.
- Teremtés hete filmklub sorozat - szeptember 29 - október 3. - esténként
- Megyei presbitertalálkozó - Angyalföld - október 4.
- 72 óra kompromisszumok nélkül - kerítésfestés - október 11.
- Reformációi egyeztetések októberben
- Reformációi sorozat nálunk okt 27-31. - a szerda estén szeretetvendégség
- Első ökumenikus reformációi úrvacsorás istentisztelet - október 31.
- Reformációról megemlékezés a Luther parkban - november 2.
- Egyházmegyei közgyűlés november 4. Zuglói
- Első konfirmandus óra - november 7.
- Szuplikáció - november 16.
- Kibővített elnökségi ülések - SZMSZ készítés - november 3 és 17.
- Adventi gyertyagyújtás - december 7.
- Adventi sorozat december 4 - 18-ig, csütörtök esténként
- Gyülekezeti Karácsony - december 24.

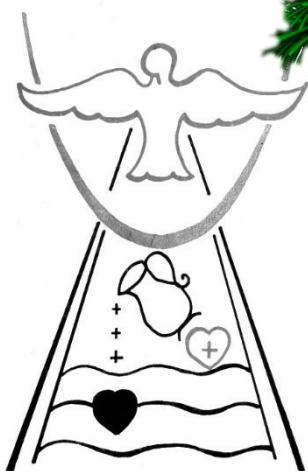
Vissza-
tekintő

1850
1840
1830
1820
1810
1800
1790
1780
1770
1760
1750

Akiket kereszteltünk 2025-ben:

- Barkóczi Emilia
- Tálos Anna
- Tálos Léna
- Szabó Tímea Luca
- Varga Medveczky Fülöp
- Zsombori Bálint
- Németh Lilla
- Papp Dárisz Kolen
- Polgár Attila Dávid
- Polgár Zsombor Péter

Akik konfirmáltak 2025-ben:

- Budai Dorottya
- Lőrinczi Nikolett
- Kovács Levente
- Németh Lilla
- Tótik András
- Tótik Tamás
- Zsombori Bálint

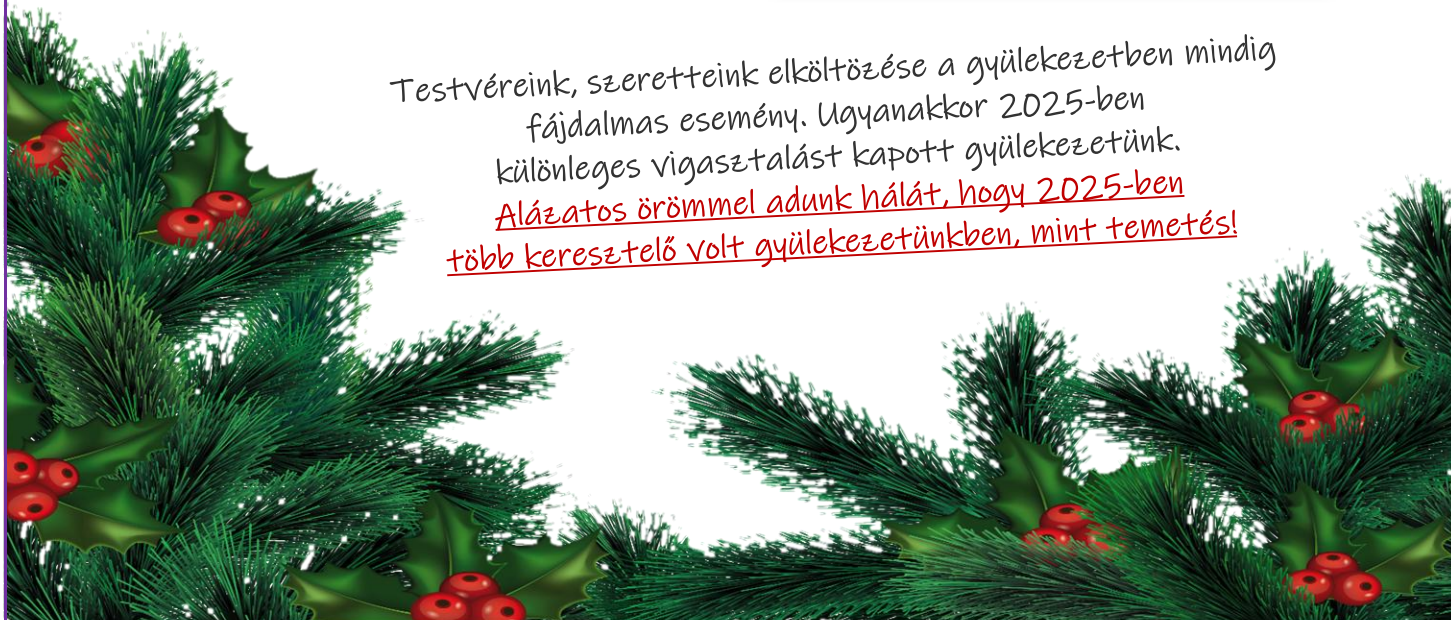

Akiket eltemettünk 2025-ben:

- Kiss Zoltán Tamás (elhunyt 2024-ben)
- Imre József Gábor (elhunyt 2024-ben)
- Malomszegi Lajos József
- Fehér Antalné Ádám Éva Erzsébet
- Ádám Péterné Takács Erzsébet
- Lepold Szilvia (Csizmadia Szilvia)
- Horváth Jánosné Kecskés Zsuzsanna
- Udvardy Imre
- Dr. Völgyi Kálmán Béláné

Testvéreink, szeretteink elköltözése a gyülekezetben mindig fájdalmas esemény. Ugyanakkor 2025-ben különleges vigasztalást kapott gyülekezetünk. Alázatos örömmel adunk hálát, hogy 2025-ben több keresztelő volt gyülekezetünkben, mint temetés!

Téli, ünnepi versek

Gyurkovics Tibor: Karácsony

Egy bizonyos idő után
akárhány karácsonyfát láthatsz,
mindig csak egyet látsz
s a többi látszat.

A többi öröm másé, idegen,
vagy elrabolt öröm,
Jézus Krisztus hozzánk
csak egyszer jön.

Csak egyszer száll le az angyal
kitárt fehér szárnyal
és hozza el a békességet,
egyszer jön Boldizsár a mirhával.

És többé nincs békességünk,
nincs Máriánk, se szalmánk,
de erre az egy éjre
mindig emlékszünk.
És ott is gondolnak ránk.

Gerzsenyi Sándor:

ÚJÉVI REMÉNYSÉG

Még nem látom, hogy mi lesz holnap,
S még nem tudom, hogy virrad-é nap
De bízom Benne, és előre
Hálával áldozom az Úrnak.

Okom remegni, félni nincsen.
Az Idő lábait ő bölcsen
Lépteti. Megsegít, hogy utam
Zord akadályát mind ledöntsem.

Erőt ő ad a küzdelemre.
Ő lesz az élttem hű vezére.
Tudom, így boldog lesz az évem;
Csókot hintek hát szent kezére.

Impresszum

„Új kor”

A Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség hírlevele 2025. telén

Felelős szerkesztő: Blatniczky János Dániel lelkész

Az Egyházközség elérhetőségei:

1204 Budapest, Ady Endre u. 89. Tel: 06/1- 426-6737

email: pesterzsebet@lutheran.hu

Lelkeszi mobilszám: 20/8242856

* * *

Gyülekezeti bankszámlaszám: OTP BANK 11720001-20094014

Az SZJA 1%-a felajánlható a gyülekezet Rozetta Alapítványának!

Az Alapítvány bankszámlaszáma: OTP BANK 11720001-20208949

Adószáma: 18250152-1-43

Támogatásukat köszönjük!

Ünnepi alkalmaink!

- December 2. 17:30 - Családos ifi
- December 4. 18:00 - Ádventi Sorozat
- December 5. 10:00 - Felnőtt Bibliaóra
14:30 - Konfirmandus óra
18:00 - Ifi
- December 7. 10:00 - Ádvent 2. vasárnapi istentisztelet + úrvacs.
17:00 - Ádventi Gyertyagyújtás -(Önkormányzat)
- December 9. 17:30 - Családos ifi
- December 11. 18:00 - Ádventi Sorozat
- December 12. 10:00 - Felnőtt Bibliaóra
14:30 - Konfirmandus óra
18:00 - Ifi
- December 14. 10:00 - Ádvent 3. vasárnapi Családi Istentisztelet
- December 16. 17:30 - Családos ifi
- December 18. 18:00 - Ádventi Sorozat
- December 19. 10:00 - Felnőtt Bibliaóra
17:00 - FILMKLUB - Karácsony új szemszögből
Rajzfilm gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt
- December 21. 10:00 - Ádvent 4. vasárnapi istentisztelet
- December 24. 15:00 - Szentesti istentisztelet - gyermekszolgálat
- December 25. 10:00 - Karácsony ünnepi istentisztelet + úrvacs.
- December 26. 10:00 - Karácsony 2. - ünnepi istentisztelet + úrvacs.
Templomszentelési emlékűnnep
- December 28. 10:00 - Karácsony utáni vasárnapi istentisztelet
- December 31. 15:00 - Óév esti istentisztelet
- Január 1. 10:00 - Újévi istentisztelet + úrvacsora

Alkalmainkat a fűtött imateremben tartjuk.